

[Moses Olsen.]

højere grad på de grønlandske forudsætninger.

Når jeg og med mig andre ønsker forskellige ordninger med hensyn til folkeafstemning i Grønland og Danmark, er det, fordi det absolut ikke er foreneligt med grønlandske forudsætninger at ønske, at Grønlands og Danmarks stemmer udgør én eneste pulje.

Det må siges, at det er rigtigt, at Grønland i dag rent statsretligt er en del af Danmark. Man siger ofte, at Grønland er Norddanmark, hvilket jeg mener er noget hykleri, eller at Grønland er et dansk amt. Men Grønlands stilling i forholdet til Danmark er aldrig blevet nærmere præciseret, hverken her fra talerstolen eller andre steder. Det eneste, der står i grundloven, er, at den gælder for alle dele af riget.

Bortset fra det formelle statsretlige må regeringen og alle i Danmark, der har noget kendskab til de grønlandske forhold, efterhånden kunne erkende, at de faktiske forhold og forudsætninger, ud fra hvilke vi i Grønland skal tage stilling til EF, er ganske anderledes end de forudsætninger, man i Danmark skal stemme ud fra, lige bortset fra det formelle statsretlige.

Det er beklageligt, at regeringen ikke — eller må jeg måske hellere sige: heller ikke — på det punkt kan leve op til det, regeringen har sat sig som mål ved sin tiltræden. Der er en brist på logikken her, som jeg finder meget beklageligt.

Nu er det jo sådan, at folketinget sædvanligvis følger landsrådets og dermed de grønlandske politiske instansers råd og indstillinger til punkt og prikke, selv om folketinget en gang imellem kunne se, at der måske var et og andet at rette op. Derfor er det dobbelt ærgerligt og beklageligt, at en regering, som for en gangs skyld tæller en af mine landsmænd, ikke kan følge grønlandske forudsætninger eller ønsker. Dermed mener jeg, at regeringen på sin vis bryder princippet om, at folketinget og regeringen følger ønsker, som er udtrykt fra grønlandsk side. Det er højst tænkeligt, at regeringen i dag fastholder sin beslutning om at se bort fra kendsgerningerne i forholdet mellem Grønland og Danmarks væsensforskellige forudsætninger og grundlag for at tage stilling til EF.

En af de mulige konsekvenser heraf, som vi også har været inde på tidligere i dag, er, hvis vi tænker os den situation, at Grønland siger blankt nej og Danmark ja til indtræden i EF ved en folkeafstemning, hvor vore og danske stemmer går i én pulje, og hvor afstemningen finder sted på samme tid, at vi naturligt kan tage Grønlands statsretlige stilling op til en fornyet overvejelse. Derfor er der jo intet til hinder for, at vi allerede på et tidligere tidspunkt begynder at overveje de hensigtsmæssige rammer for en sådan overvejelse i al fredelighed. Men så længe regeringen bliver siddende, og så længe traktaterne ikke er ratificeret, er der håb for mig og nogle stykker andre.

Grethe Philip: Udenrigsøkonomiministeren kom ikke i sin svartale ind på et spørgsmål, jeg rejste tidligere i dag. Jeg bad ministeren pålægge vor mission i Bruxelles nøje at følge de drøftelser og undersøgelser, der foregår i fællesmarkedets udvalg og institutioner vedrørende spørgsmål, der berører kvindernes placering på arbejdsmarkedet og deres indpasning i trykthedssystemet m. v. Når ministeren ikke svarede, skyldes det måske, at et sådant pålæg allerede er givet. Men jeg synes, det i så fald er af betydning at få dette helt tydeligt frem i denne fællesmarkedsdebat.

Jeg ville også være glad, om vi kunne få et tilsagn fra ministeren om, at den danske offentlighed hurtigt og løbende holdes orienteret om drøftelserne i fællesmarkedets regie på dette område. Jeg kan forsikre om, at der er mange kvinder, som er ganske overordentlig interesseret i en grundig orientering. Jeg beder ministeren overveje, om en videre formidling af disse oplysninger til en bredere kreds f.eks. burde etableres gennem et samarbejde mellem de danske embedsmænd i Bruxelles, der får denne opgave overdraget, og kvindeorganisationerne, eventuelt repræsenteret ved Danske Kvinders Nationalråd. Jeg tror, det er vigtigt, at en formidling af oplysninger kommer meget hurtigt i gang, bl. a. for at undgå, at der skabes myter om hemmelige rapporter med for kvinderne uheldsvangre oplysninger, som bevidst holdes tilbage af regeringen. Det er også vigtigt på længere sigt, at vi herhjemme på dette område orienteres så godt og så betids, at der bliver virkelig reelle